

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story ◇ central point for summary and review < insertion of an earlier segment	מימרא-statement ◇ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין פוסקין יינות לאשה ואם תאמר: (הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי? דברים שהאשה משתוקקת עליהן, ומאי נינהו? תכשיטין.	דאמר ר' אלעזר:										■	◇
מנין שאין פוסקין יינות לאשה? שנאמר: (שמואל א' א') ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה, שתה - ולא שתה.	דרש רבי יהודה איש כפר נביריא, ואמרי לה איש כפר נפור חיל:										■	◇
אלא מעתה, אכלה - ולא אכל											;	
הכי נמי אנן מדשני קרא בדבוריה קאמרין, מכדי בוגה קא עסיק ואתי, מאי טעמא שני? ש"מ, שתה - ולא שתה.											!	
רגילה - נותנין לה	מיתבי:										;	◇
רגילה שאני											!	◇
רגילה - נותנין לה כוס אחד, שאינה רגילה - נותנין לה שני כוסות.	דאמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:										■	!
מאי קאמר?											;	
הכי קאמר: רגילה בפני בעלה שני כוסות, שלא בפני בעלה - נותנין לה כוס אחד, אינה רגילה בפני בעלה אלא כוס אחד, שלא בפני בעלה - אין נותנין לה כל עיקר.	אביי:										■	
ואי בעית אימא: רגילה - נותנין לה לציקי קדירה											!	◇
מעשה בכלתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים סאתים יין לציקי קדרה מערב שבת לע"ש, אמרה להן: כך תפסקו לבנותיכם.	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:										○	
שומרת יבם היתה, ולא ענו אחריה אמן.	תנא:										■	
כוס אחד יפה לאשה, שנים - ניוול הוא, שלשה - תובעת בפה, ארבעה - אפילו חמור תובעת בשוק ואינה מקפדת.	תנא:										■	◇
לא שנו אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה לית לן בה.	רבא:										■	◇
והא חנה דבעלה עמה הוא?											;	◇
אכסנאי שאני											!	◇
מנין לאכסנאי אסור בתשמיש המטה? שנאמר: (שמואל א' א') וישכימו בבקר וישתחוו לפני ה' וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה', השתא אין, מעיקרא לא.	דאמר רב הונא:										■	!
חומא דביתו דאביי אתאי לקמיה דרבא, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, א"ל: ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא, אמרה ליה: חיי דמר, דהוי משקי ליה בשפורזי כי האי.	[אביי]										○	◇
בהדי דקא מחויא ליה איגלי דרעא, נפל נהורא בבי דינא. קם רבא על לביתיה, תבעה לבת רב חסדא.											○	
אמרה ליה בת רב חסדא: מאן הוי האידינא בבי דינא?											○	
אמר לה: חומא דביתו דאביי.											○	
נפקא אבתרה, מחתא לה בקולפי שדידא עד דאפקה לה מכולי מחוזא, אמרה לה: קטלת ליך תלתא, ואתת למיקטל אחרינא?											○	◇
דביתהו דרב יוסף בריה דרבא אתאי לקמיה דרב נחמיה בריה דרב יוסף, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה, אמר לה: ידענא בהו בבני מחוזא דשתו חמרא.	[רב נחמיה בריה דרב יוסף]										○	◇
דביתהו דרב יוסף בריה דרב מנשיא מדויל אתאי לקמיה דרב יוסף, א"ל: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה. פסוק לי שיראי, אמר לה: שיראי למה? אמרה ליה: לך ולחברך ולחברורך.	[רב יוסף]										○	◇
ונותן לה מטה ומפץ וכו'.											■	<
מפץ ומחצלת למה לה דיהב לה?											;	
באתרא דנהיגי דמלו פוריא בחבלי, דמבגר לה.	רב פפא:										!	◇
אין נותנין לה כר וכסת	ת"ר: [ת"ק]										◆	◇
נותנין לה כר וכסת.	משום ר' נתן אמרו:										◆	◇
היכי דמי?											^	

אי דאורחה					!		סה.
מאי טעמא דת"ק?					;		סה.
ואי דלאו אורחה					!		סה.
מ"ט דרבי נתן?					;		סה.
לא צריכא, כגון דאורחיה דידה ולא אורחה דידה					!	◇	סה.
אמר לה: כי אזילנא שקילנא להו, וכי אתינא מייתנא להו בהדאי	תנא קמא סבר:				■ !	◇	סה.
אמרה ליה: זימנין דמיתרמי בין השמשות ולא מצית מייתי להו, ושקלת להו לדידי ומגנית לי על ארעא.	רבי נתן סבר:				■ !	◇	סה.
ונותן לה כפה.						■ <	סה.
האי תנא שליה ערטלאי ורמי מסאני	רב פפא לאביי:				;		סה:
תנא במקום הרים קאי, דלא סגיא בלא תלתא זוגי מסאני, ואגב אורחיה קא משמע לן דניתבינהו ניהלה במועד, כי היכי דניהוי לה שמחה בגוייהו.	אמר ליה: [אביי]				!	◇	סה:
וכלים של חמשים זוז.						■ <	סה:
חמשים זוזי פשיטי.	אביי:					■ ◇	סה:
ממאי?					;		סה:
במה דברים אמורים - בעני שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו	מדקתני:				■ !	◇	סה:
ואי ס"ד חמשים זוז ממש, עני חמשים זוז מנא ליה? אלא ש"מ, חמשים זוזי פשיטי.					!		סה:
ואין נותנין לה לא חדשים וכו'.						■ <	סה:
מותר מזונות לבעל, מותר בלאות לאשה.	ת"ר:					■ ◇	סה:
מותר בלאות לאשה למה לה?					;		סה:
שמתכסה בהן בימי נדתה, כדי שלא תתגנה על בעלה.	רחבה:				!	◇	סה:
מותר בלאות אלמנה ליורשיו	אביי נקטינן:				■ ;		סה:
התם הוא דלא תתגני באפיה, הכא תתגני ותתגני.					!		סה:
נותן לה מעה כסף וכו'.						■ <	סה:
מאי אוכלת?						^	סה:
אוכלת ממש	רב נחמן:				◆ !	◇	סה:
תשמיש.	רב אשי:				◆ !	◇	סה:
אוכלת עמו לילי שבת	תנן:				■ ;		סה:
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני אוכלת, אלא למאן דאמר תשמיש, מאי אוכלת?					;		סה:
לישנא מעליא כדכתיב: (משלי ל') אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.					!		סה:
אוכלת בלילי שבת ושבת	מיתבי, רשב"ג:				■ ;	◇	סה:
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני ושבת, אלא למאן דאמר תשמיש, תשמיש בשבת מי איכא?					;	◇	סה:
ישראל קדושים הן, ואין משמישין מטותיהן ביום	והאמר רב הונא:				■ ;		סה:
בבית אפל מותר.	האמר רבא:				■ !	◇	סה:
ואם היתה מניקה.						■ <	סה:
אע"פ שאמרו אין אדם זן את בנו ובנותיו כשהן קטנים, אבל זן קטני קטנים.	דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה:					■ ◇	סה:

עד כמה?										^		סה:
עד בן שש כדרב אסי										!	◇	סה:
קטן בן שש יוצא בעירוב אמו.	דאמר רב אסי:									■ !		סה:
ממאי?										;		סה:
היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה	מדקתני:									■ !	◇	סה:
מ"ט? לאו משום דבעי למיכל בהדה.										!		סה:
ודלמא משום דחולה היא										;		סה:
אם כן, ליתני אם היתה חולה, מאי אם היתה מניקה.										!		סה:
ודלמא הא קא משמע לך, דסתם מניקות חולות נינהו.										;	◇	סה:
מוסיפין לה יין, שהיין יפה לחלב.	איתמר, אמר רבי יהושע בן לוי:										■ ◇	סה:
הדרן עלך אף על פי												

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה, וירושתה - הוא אוכל פירות בחייה, בושתה ופגמה שלה	[רבנן]										◆	■	סה:
בזמן שבסתר - לה שני חלקים ולו אחד, ובזמן שבגלוי - לו שני חלקים ולה אחד שלו ינתן מיד, ושלה ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות.	רבי יהודה בן בתירא:										◆	■	סה:
מאי קא משמע לן?											⚡		סה:
	תנינא:										■	⚡	סה:
בושתה ופגמה איצטריכא ליה, פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן.											■	⚡	סה:
מציאת האשה לעצמה	תני תנא קמיה דרבא: [ת"ק]										◆	■	סה:
לבעלה.	רבי עקיבא:										◆	■	סה:
השתא ומה העדפה, דמעשה ידיה היא, אמר רבי עקיבא: לעצמה, מציאתה לא כ"ש	אמר ליה: [רבא]										⚡	⚡	סה: